

Sygn. akt V KZ 59/19

POSTANOWIENIE

Dnia 28 października 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **Ł. R.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 197 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 28 października 2019 r.,

zażalenia obrońcy skazanego

na postanowienie Sądu Okręgowego w P.

z dnia 19 września 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...),

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 sierpnia 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...), ,

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w P. zaskarżonym postanowieniem nie uwzględnił wniosku obrońcy skazanego Ł.R. o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku tego Sądu z dnia 21 sierpnia 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...).

Zażalenie na to postanowienie złożył obrońca skazanego. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść orzeczenia, tj. przyjęcie, iż skazany Ł. R. , osadzony w zakładzie karnym 31 lipca 2019 r., miał możliwość skontaktowania się z obrońcą przed 10 września 2019 r., a nadto, iż mógł samodzielnie wystąpić o doręczenie uzasadnienia wyroku.

W związku z powyższym, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie wniosku obrońcy i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 21 sierpnia 2019 r., sygn. akt XVII Ka (...).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W świetle analizy akt sprawy brak jest podstaw do podważenia zasadności leżącego u podstaw zaskarżonego postanowienia ustalenia, że niedotrzymanie przez skazanego terminu zawitego do złożenia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych, w ujęciu art. 126 § 1 k.p.k. W orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, że przyczyny niezależne od strony to takie, których strona nie mogła usunąć i dokonać wymaganej przez prawo czynności we właściwym czasie (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 1997 r., II KZ 29/97, Prok. i Pr. 1997, nr 6, poz. 9).

W niniejszej sprawie sytuacja tego typu nie wystąpiła. Przyczyną od strony niezależną nie mógł być w żadnym razie ani brak kontaktu skazanego z obrońcą przed dniem 10 września 2019 r., tj. dniem pierwszego kontaktu telefonicznego z uwagi na osadzenie skazanego w zakładzie karnym w dniu 31 lipca 2019 r. i panujące w nim uwarunkowania organizacyjne, ani brak świadomości skazanego co do uprawnień przysługujących mu po wydaniu wyroku przez Sąd odwoławczy. Jak trafnie bowiem zauważył Sąd Okręgowy w P., Ł. R. był prawidłowo zawiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej w dniu 21 sierpnia 2019 r. (zawiadomienie odebrał dorosły domownik w dniu 1 lipca 2019 r. k. 330) i choć od dnia 31 lipca 2019 r. przebywał w zakładzie karnym, to miał on dość czasu, by przed terminem rozprawy apelacyjnej skontaktować się z obrońcą (telefonicznie lub listownie) i zgłosić żądanie sporządzenia na piśmie i doręczenia uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego na wypadek gdyby był on dlań niekorzystny, co otwierałoby możliwość ubiegania się o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu ewentualnego wniesienia kasacji. Skazany mógł również samodzielnie wystąpić do sądu odwoławczego z powyższym żądaniem (choćby listownie), po uprzednim zasięgnięciu informacji o swoich uprawnieniach u obrońcy lub w sądzie.

Skoro skazany tego nie uczynił (od doręczenia mu zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej w dniu 1 lipca 2019 r. do dnia wydania wyroku, tj. 21 sierpnia 2019 r., nie podjął żadnych czynności), a o swoich intencjach powiadomił obrońcę dopiero w dniu 10 września 2019 r., czyli blisko trzy tygodnie po terminie rozprawy apelacyjnej, to obecnie obrońca skazanego nie może powoływać się ani na brak świadomości skazanego co do terminu wystąpienia z wnioskiem o doręczenie wyroku z uzasadnieniem, jako przyczynę uzasadniającą przywrócenie mu terminu zawitego do jej dokonania, ani na uwarunkowania organizacyjne w zakładzie karnym, uniemożliwiające skazanemu – bezpośrednio po osadzeniu – kontakt telefoniczny z obrońcą.

W opisanych warunkach uznać należało, że nie został skutecznie zakwestionowany fakt, iż niedotrzymanie terminu do złożenia wniosku w trybie przewidzianym w art. 524 § 1 k.p.k. w zw. z art. 457 § 2 k.p.k. nastąpiło z przyczyn zależnych wyłącznie od skazanego, co czyni zarzut zażalenia chybionym.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.